

DĚLBA MOCI

Vojtěch Šimíček (ed.)

Praha: Leges, 2022, 216 stran, ISBN 978-80-7502-642-2

Publikace obsahuje deset různě zaměřených textů renomovaných odborníků, týkajících se dělby moci.

Po teoretické analýze dělby moci v Ústavě Jana Kysely se Marian Kokeš zabývá touto otázkou v rámci zákonodárného procesu, kdy existuje napětí panující mezi vládou a parlamentem. Příspěvek Jana Malíře je věnován (ne)justiciabilitě politických otázek v kontextu dělby moci. O státních orgánech, které nelze jednoduše zařadit do klasické trojdělby moci, píše trojice autorů Ondřej Kadlec, Katarína Šipulová a David Kosař.

Dalšímu bloku problémů, týkajících se reakce státních orgánů (zejména soudů) na pandemii, se věnují Jan Wintř a Petr Mikeš. Stanislav Balík posunuje problematiku dělby moci od výlučně moci státní k územní samosprávě. Vlastimil Göttinger vrací otázky dělby moci do obecnější polohy, přičemž apeluje na větší respekt mezi jejími jednotlivými složkami – zejména ve vztahu k moci soudní, která bývá nezřídka „otloukánek“ ze strany politiků. Na zdánlivě separátní problém hromadného

prominutí daně v kontextu teorie dělby moci poukazuje Ondřej Moravec. Jaroslav Benák připomíná, že mají-li modely dělby moci věrně zobrazovat mocenskou realitu, nelze opomíjet ani další nestátní vlivné aktéry, kterými jsou ekonomické subjekty nebo náboženská společenství.

